

D'Nadine
ass prett!
De Besuch
ka kommen.
Hat ass
ganz
opgereegt.

An der Stad kucke mir
d'Iwwerreschter vun der Festung.
An hei d'Seechen vun der Melusina:
Viru laange Joren ass de Graf Sigfrid eng
Kéier, wéi en op der Juegd war, bei di al
Réimerbuerg um Bockfiels komm. Hien ass
do engem léiwe Meedche begéint, dat
wonnerschéi gesongen huet. Wé hien hatt
gesinn huet, ass hatt verschwonnen.
De Sigfrid ass méi dachs dohinner komm,
an huet dunn eng Kéier d'Melusina gefrot,
ob hatt seng Frau wëllt ginn.

Seng Frënn aus Zypern, Spuenien,
Bulgarien a Rumänien landen zu
Lëtzebuerg um Findel.
Moie Korallia, Patufet, Yana a Stefan!
Moie Nadine !

Hat sot: „Jo! Mee een Dag an der
Woch musst du mech am
Buedzëmmer eléng loossen.“

Eng Kéier sonndes huet hien zum
Schlëssellach eragekuckt. A wat gesäit
hien?

Séng schéi Frau huet amplaz vu Been e
schreckleche Fëschschwanz.

Hien ass ganz erféiert, jätzt ganz haart
an d'Melusina verschwënnt fir ëmmer.

A wat soll d'Melusina vun eis denken?
Säi Floss d'Uelzecht, wou hatt gewunnt huet,
ass haut ganz verknascht!
„Wat kënne mir maachen?“
„Kommt mir protestéieren!“

Wat ass dat kal hei bei iech!
Beim Kamäin am Nadine senger Stuff wiermen se
sech an erziele vun hiren Abenteuer.

Duerno
maache si
sech!
fäerdeg fir
hir nächst
Ettapp:
Tschechien

